

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

perjantai 1.7.2022
aattoseurat klo 18.00
Tiina Reinikainen

Katselen juhliemme tunnukseen kuvattua kahta kättä. Kun olen istunut kokouksissa valmistelemassa näitä herättäjäjuhlia ja miettinyt välillä sitäkin, toteutuvatko juhlat, kädet ovat puhutelleet. Kädet, jotka kantavat ja suojaavat. Näiden kahden käden välissä me elämme.

Noilla käsillä on aivan erityinen merkitys näille juhlille. Perusturvallisuutemme on saanut särön tai ainakin lommon. Viimeisen kahden vuoden aikana olemme pesseet ja desinfioineet käsiämme — aina ruvelle ja ahdistukseen asti. Emme ole voineet kätellä emmekä koskettaa toista ihmistä.

Se on näkynyt ja se on tuntunut monella tavalla. Ei vähiten siksi, että kun sanat loppuvat, juuri kädet tulevat avuksi. Olalle laitettu käsi tai posken silittäminen voivat lohduttaa enemmän kuin tuhat sanaa.

Koko ihmisen elämä on sen varassa, että toiset ovat kantaneet. Äidin kohtu on kantanut vielä syntymätöntä elämää, vahvemmat käsivarret vastasyntyntä. Toiset ovat tuoneet minut kerran sen lahjan luokse, joka kantaa joka ikinen päivä. He ovat nostaneet nupullaan olevan elämän kastemaljan äärelle ja rukoilleet: Sinun käsiisi, Jumala.

Elämämme perimmäinen turva lepää ylösnousseen Kristuksen käsissä, lävistetyissä käsissä. Kelttikristityt ovat sanoittaneet tätä elämämme perimmäistä turvaa näin: ”Alapuolellani ovat ikuiset käsivarret — ja niissä on naulojen jäljet. Ei väliä kuinka alas olen vajonnut, hän laskeutuu nostamaan minut ylös. Hän on luodannut kaikki tämän maailman helvetit voidakseen nostaa meidät ylös. Hän on yläpuolellani sitä varten, että voisi jatkuvasti minua kantaa ja nostaa minut ylös. Hän tuli ihmiseksi voidakseen nostaa meidät Jumalan luo. Hänen katseensa lepää päälläni.”

Elämän alkuperäisimmässä kannettuna ja suojassa olemisen kokemuksessa, sylissä, on läsnä syvä ruumiillisuus. Se viitoittaa tietä sille, miten elämän perimmäinen turva on koettavissa.

Hengellisyys ei toteudu vain pään tai sielun sisäisenä asiana. Myös ruumis on mukana. Kädet, jotka menevät rukouksessa ristiin. Tai kun piirrän otsaan ja rintaan kolmiyhteisen Jumalan nimeen ristinmerkin ja pyydän häntä siunaamaan ajatukset, tunteet ja käten työt. Kaste ja ehtoollinen ovat nekin ruumiillisia tapahtumia.

Kokonaisvaltainen hengellisyys, jossa ruumis, sielu ja henki ovat mukana, ammentaa vanhoista lähteistä. Se näkyy vaikkapa pyhiinvaellusperinteen elpymisenä, luontohengellisyytenä ja resonoivina rukouslauluina, joita Siionin virret myös ovat. Tähän kaikkeen liittyy paljon hiljaisuutta ja kauneutta, jotka ruokkivat. Me tarvitsemme paluuta hengellisyyteen, joka ottaa myös kehon todesta. Sillä sen, minkä tuntee omassa kehossa tai omalla iholla tuo kokemuksen siitä, että on kannettu. Sinun käsiisi, Jumala.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Herännäisyyden julistuksessa ei ole ollut tapana ahdistella Jumalalla eikä vaatia. Juhlatunnuksessa piirrettyjen käsien väliin jää myös paljon ilmaa, avaruutta ympärillemme. Kristus ei aseta rakkaudelleen ehtoja. Jumala ei ahdistele, vaan haluaa saatella ahdistuneen ihmiseen avaraan paikkaan.

Avarassa paikassa on tilaa lohdutukselle ja myötätunnolle. Siinä on tilaa toistemme kohtaamiselle ja hyväksymiselle ilman vaatimuksia. Kädet kurottuvat toisiaan kohti, valmiina tarttumaan toisiinsa. Elämän säilyttämä tai turvaa vaille jäänyt voi löytää Jumalan ja toisten ihmisten varassa korjaavan kokemuksen siitä, että elämä kantaa.

Mitä haavoittuvammaksi ja turvattommammaksi maailma käy — niin kuin se on sodan ja sairauden varjoissa käynyt — sitä tärkeämpää on huolehtia yhteisestä hyvästä ja rakentaa yhteistä elämää ja suojaa. Kantaa toisten taakkoja ja sallia myös itseä kannettavan. Pitää kaikki mukana. Niin kuin sukupolvet ennen meitä ovat tehneet ja meidän puolestamme rukoilleet. Sinun käsiisi, Jumala.

Olemme tarvinneet näiden herättäjäjuhlien rakentamiseen monta kättä, monta sataa kättä. Tarvitsemme niitä tämän viikonlopun ajan ja sen jälkeenkin. Kiitän sinua, joka olet ollut näitä juhlia tekemässä. Kiitän sinua, joka olet näille juhlille tullut. Vasta siitä yhteinen juhlamme syntyy.

Aivan erityinen ilon ja kiitoksen aihe on se, että saamme viimein viettää juhlat täällä kesäisessä Joensuussa. Se kertoo siitä, että Jumala ei unohda. Hän vakuuttaa profeetta Jesajan kirjassa: ”Käsieni ihoon minä olen sinut piirtänyt. Herra lohduttaa kansaansa, hän hoivaa köyhiä lapsiaan.” Olkoon juhlassamme mukana hänen siunauksensa.